

A fejlődés, Isteni teremtés-a vezető

Az Univerzumban a fény és a sötétség változása jelzi, hogy Isten teremti. Ő a fényesség megtestesítője, a fényesség megteremtője. Az Ő lelke hatja át az Univerzum minden egyes szegletét, hogy ott utat törve, új életet adva, benépesítse a világot. A csendből hozza létre a hangot, az Univerzum és az élő hangját, amely egymással ölelkezve, összefonódva, az örök létbe ágyazódva teremti. Elkezd felépíteni mindazt, ami még nem volt a világ egyetlen pontján sem. Létrehozza a fejlett világ atomjait, molekuláit, szénláncait, a DNS-t, amely ahhoz kell, hogy megteremtse a genezis által, az anyagi világban, a magas intelligenciájú és fejlett emberszabású lényt. Ezt azért teszi, hogy egy olyan világot teremtsen, ahol működnek a szeretet lélekkódjai, ahol működik a magasabb tudatosság, ahol fejlett virágzó civilizáció létezik. Egy olyan világot teremti, amely elismeri, szereti és tiszteli a változatosságot, a másságot, valamint értékeli azt a nagy tudást, amelyet több nemzedéken keresztül gyűjtöttek össze a földi és égi lakók. Azt a helyet keresi, ahol ez a tudás egyensúlyra vezet és boldogságot okoz minden intelligens lénynek. Így válik Isten világa azzá, ahol megtalálható mindazt, ami szeretetteljessé tesz minden iránt ami a teremtésben megnyilvánul. Legyünk úttörői a tudásnak és annak a szeretetnek, amely Isten lelkéből áramlik felénk, hogy meghódíthassuk vele a világot.

A földi csoporttudat erős léptékű fejlődésen megy keresztül. Ez egy akkora kozmikus eseménnyé válik, amely képes kvantum ugrást létrehozni. A tudat egy magasabb szintre emelkedik, amely által bekapcsolnak a csoporttudat felzárkózási mechanizmusai. Mivel így egy magasabb spirituális szintre emelkedünk, ezt a felzárkózást lelki szinten, lelki fejlődésként is megéljük és energetikai ingadozásokként érzékelhetjük. Ezekkel az energetikai változásokkal meg kell tanuljunk együtt élni, és nem betegségként felfogni. Ezeket el kell fogadnunk, mint egy darabját a változó világunknak és meg kell tanulnunk a vele járó bánat elengedését. El kell fogadnunk, hogy a változások és átalakulások a fejlődés normális menetéhez tartoznak. A csoporttudat fejlődése, mint az evolúció része nem csak a létért való küzdelemről kell szóljon, hanem arról, hogy jó helyen és jó időben azt cselekedjük ami boldoggá és elégedetté tesz minket a teremtésünk minden pillanatában.

A Föld példa arra, hogy milyen fejlődés kell lezajlódjon az Univerzumunk minden fejlett világában. Vannak irányzatok, amelyeket szem előtt kell tartani. Mi emberek úgy az anyagi, mint a spirituális fejlődésben részt veszünk. Vannak viszont tudati helyek, amelyekben vagy csak az egyik vagy csak a másik alakult ki, attól függően milyen tudati szintekkel találkozunk. Ez a fejlődés az evolúciós folyamat része, amelyben meg kell tanulnunk, hogy hol van a helyünk a világban. Csak azok lehetnek itt tanulni, akik képesek ebben a Földi világban érvényesülni úgy mint spirituális és anyagi létezők. A szeretetre alapuló világok, nagyon spirituálisak és az anyagot csak eszköznek tartják a lét fenntartásához. Vannak viszont olyan világok, amelyek csak az anyagi létet értik és csak abban látják fejlődésük mivoltát. A tudat és a lélek itt nem is tudja, hogy ő egy sokkal magasabb rendű lét része mert annyira az anyagot látja színteréül, hogy nem is érzékeli ezeket a felső szférákat. Itt legtöbbször még Isten sincs a tudatában és nem is ismeri el, hogy olyan egyáltalán létezik.

Ahol az anyag nem létezik ott spirituális energiák élnek, azokkal az Istenekkel, akik spirituálisok. Ők próbálnak jönni hozzánk de mivel mi anyagibbak vagyunk ez egy olyan élet szintér számukra, ahol csak nagyon kis embercsoporttal tudnak dolgozni és együttműködni.

Régen ezeket az embercsoportokat még ki is közösi tette még az egyház is, mert olyan tudással rendelkeztek, amely megkérdőjelezte az Ő egyházi hatalmukat. A mi világunkat jelenleg teljesen átította a pénz hatalma. Napjainkat kemény munkával töltjük, hogy az anyagi javaink meglegyenek, nincs időnk és fáradtak vagyunk mást cselekedni. Teljesen elzárkózunk a spirituális világtól, aminek következménye az, hogy szélsőséges mértékben korlátozzuk önmagunk lelki és szellemi fejlődését. Ha nem változtatunk, olyan anyagba zárt tudattá válunk, amely nem képes kitörni az alacsonyabb szintű materialista világ karmai közül. Itt mozgunk, benne élünk, azon vitázunk kinek mi van. A boldogságunk nem abból származik már kik vagyunk, hanem abból amink van. Ebből kitörni csak akkor lehet, ha befogadjuk a magasabb szintű szellemi világot, az Ő tanításait és az Ő tudatukat. Azzal foglalkozunk, amit Isten teremtett számunkra, azt kutatjuk és fedezzük fel, amit elénk tár egy nálunk magasabb szintű létforma, hogy fejlődjünk és ugyanazt a szép világot teremtsük meg magunknak, amelyre ők is képesek voltak. A Földre minden nap érkeznek hozzánk ilyen energiák, tanuljunk tőlük, hogy megnyíljanak számunkra azok a tudati szférák, amelyek nemzedékeinket előre viszik a fejlődés lépcsőfokán. Az iskolák és az egyetemek, képesek felemelni minket erre a magasabb tudati szintre. Gyermekeinket, ezért járassuk oda és tartsuk nagyon szem előtt, hogy milyen tudást vesznek át.

Mint csoporttudat olyanná válunk amilyené döntéseink karmikusan tesznek minket. Ezek a döntések fejlődésünket határozzák meg és változásokat hoznak létre a tudati mederben, amely akár sokakra is kihathatnak. Ez az Univerzumban mindenütt így működik, a csoporttudat a megszabott vezérelv alapján irányít és dönt. Ehhez az adott lehetőségeket számon kell tartsa és a legmagasabb szintű megoldást kell alapul vegye. A csoporttudat olyan, mint egy nagy gépezet. Nem tud teljesen megváltozni, ha csak nem hatunk az egóra, a döntéshozó végrehajtóra, ami maga az élőlény. Döntéseinket egy magasabb szellemi szféra is befolyásolja, a mi Istenségünk. Ne feledjük azt, hogy Isten, aki része az ősforrásnak és tiszta szeretet energia, csak a jó megoldásokra törekszik és azokat várja el tőlünk. Tehát ahhoz, hogy a helyes útra találjunk, meg kell találjuk a lehetőségek tárházában azt a megoldást, amely mindenkinek megfelel és megengedett.

A fejlődésben az egyensúlyra kell törekedni, egy kiegyensúlyozott létforma létrejöttére. Ha ez az egyensúly nem képes beállni, változtatnunk kell. Nagy fejezeteket írtak a történelemkönyvekbe a különböző emberi korszakok, amelyek sok ember sorsát megpecsételték. Ezek közül sokan virágkorukat éltek, mert képesek voltak azokkal a tudatokkal és szellemi síkokkal együtt élni akik képesek voltak kreatívan egy szép világot létrehozni és megteremteni. Csak akkor ütköztek problémába, amikor az anyagi javak miatti harc ütötte fel a fejét. A harcok degradálódáshoz és az enyészethez vezettek, mert azt a fejlett létformát annyira megzavarták, hogy nem tudta tovább vinni tudást. Nagyon kevés maradt hátra tőlük, amit az ásatások is jeleznek. Tehát ez is azt mutatja, hogy a marcona harcok, a rossz és gonosz kapzsiság vagy akár az anyagias lét nem akarása vagy akarása porba dönthet civilizációkat. A hanyatlás után beáll a változás amit a tudat el kell fogadjon, fel kell dolgozzon. Ez után arra kell törekednie, hogy a szellemi síkokkal egyetértésben helyrehozzon és újat teremtsen.

Képesek kell lennünk átadni és átvinni azt a tudást, akaratot és változni akarást, amely ahhoz kell, hogy egy jobb világot megteremtsünk. Sokszor kapunk figyelmeztetést a tudattól és a vezetőktől, hogy az egyensúlyhoz vezető helyes út mindig a béke, a szeretet és

a kitartó építő munka. Az utóbbi a tudat fő feladata, amely nélkül nem tud létezni. Tehát ha valaki meg akar gyógyulni akkor a gyógyulásához erre a három dologra koncentráljon.

Ahogy az Univerzum pulzál, úgy lüktet benne az isteni szándék: a teremtés örök ritmusa. A fény és sötétség váltakozása nem csupán fizikai jelenség, hanem a tudat szimbolikus útja is – a megértésből a megvilágosodásba, a keresésből a megtalálásba. Isten nemcsak a világot teremti, hanem bennünk is új világokat hív életre. Minden gondolat, minden érzés, minden belső felismerés egy újabb teremtés, egy újabb lépés az isteni terv felé.

Az emberi lélek nem passzív szemlélője a teremtésnek, hanem aktív résztvevője. A tudatunkban zajló változások – az intuíciók, a megérzések, a belső hívások – mind olyan jelek, amelyek az isteni vezetésre utalnak. Amikor megnyílunk a magasabb szférák felé, nem csupán információt kapunk, hanem fényt, amely bevilágítja az utunkat. A fejlődés nem csupán tanulás, hanem emlékezés is: visszatérés ahhoz az ősi tudáshoz, amely mindig is bennünk volt.

A Föld nem véletlenül lett a tanulás színtere. Itt az anyag és szellem találkozása lehetőséget ad arra, hogy megtapasztaljuk az egységet a kettősségben. A kihívások, a fájdalom, a veszteségek mind olyan leckék, amelyek a lélek érését szolgálják. A spirituális fejlődés nem menekülés az anyagtól, hanem annak átszellemítése. Az igazi mester az, aki a hétköznapi életben is képes meglátni az isteni mintázatot.

A szeretet nem csupán érzelem, hanem a teremtés alapelve. Az Univerzum minden szegletében jelen van, mint összetartó erő, mint gyógyító rezgés, mint vezető fény. Amikor szeretettel cselekszünk, összehangolódunk az isteni tervvel. A csoporttudat akkor emelkedik, ha tagjai nem versengenek, hanem együtt rezegnek – ha nem uralkodni akarnak, hanem szolgálni.

A jövő nem előre megírt történet, hanem élő lehetőség. A döntéseink, a szándékaink, a belső irányultságunk alakítja azt a világot, amelyben élni fogunk. Ha a tudatosságot választjuk, ha a szeretetet tesszük alapelvvé, akkor olyan világot teremthetünk, amely nemcsak fejlett, hanem bölcs is. A kvantumtudat nem technológia, hanem belső állapot – az egység érzése minden létezővel.